

НОВИЙ КУРС • WWW.NEWROUTE.ORG.UA
НАНМ УКРАЇНИ • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/NANMU
ISCU «PROTON GLOBAL» • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/PROTON

ISSN 2305-9869 (print)
ISSN 2709-1287 (online)
DOI: 10.61718/sgv

TM

СОЦІАЛЬНО- ГУМАНІТАРНИЙ ВІСНИК

Збірник наукових праць

НОВИЙ КУРС • WWW.NEWROUTE.ORG.UA
НАНМ УКРАЇНИ • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/NANMU
ISCU «PROTON GLOBAL» • WWW.NEWROUTE.ORG.UA/PROTON

ISSN 2305-9869 (print)
ISSN 2709-1287 (online)
DOI: 10.61718/sgv
Publisher ID: 7886

TM

СОЦІАЛЬНО- ГУМАНІТАРНИЙ ВІСНИК

Збірник наукових праць

2025 • Випуск 60

- Освіта • Фізична культура • Спорт •
- Культура • Мистецтво • Журналістика •
- Гуманітарні та соціальні науки • Бізнес • Адміністрування •
- Право • Готельно-ресторанна справа • Туризм • Рекреація •
- Транспорт • Безпека • Інженерія • Математика • Виробництво •
- Будівництво • Природничі науки • Сільське господарство •
- Охорона здоров'я • Соціальне забезпечення •

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ВІСНИК™ ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Засновано 2010 року. Збірник є мультидисциплінарним науковим виданням. Міжнародний стандартний номер періодичного видання ISSN 2305-9869 (print), ISSN 2709-1287 (online). Видавцем збірника викристовується офіційно зареєстрований знак для товарів та послуг (торгова марка) «Соціально-гуманітарний вісник»™, що підтверджує та гарантує високу якість наданих послуг (Свідоцтво № 343138 видане Державною організацією «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій»). Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 8013 від 22.11.2023. Зареєстровано у глобальному реєстрі видавців Global Register of Publishers. Ідентифікатор видавця 7886. Видання отримує власний DOI: 10.61718/sgv. Видавництво зареєстровано у Crossref із префіксом 10.61718. Засновник та видавець: Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс» (рік заснування – 1989) є науковою установою. Контент розміщується в базі даних інформаційного ресурсу «Наукова періодика України», в пошуковій системі наукових публікацій «Google Scholar», в репозитарії на сайті засновника. Індукується за показниками InfoBase Index (InfoBase), h-індекс (Google Scholar), i10-індекс (Google Scholar). Включено до каталогу наукових ресурсів відкритого доступу ROAD, до академічної бази даних ResearchBid, до бази наукових публікацій Google Scholar, до каталогу наукової періодики України з питань освіти, педагогічної, психологічної та соціальних наук Державної науково-педагогічної бібліотеки України імені В. О. Сухомлинського Національної академії педагогічних наук України, до реєстру наукових видань України державної наукової установи України «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації». Публікація у виданні є науковою працею, яка опублікована у вітчизняному науковому періодичному виданні та підтверджує апробацію наукових досліджень автора. У науковому періодичному виданні можуть бути розміщені наукові повідомлення про розробки та праці, в т. ч. інформація про підготовку кваліфікаційних (дипломних) робіт, дисертаційних досліджень, творчих мистецьких проєктів тощо. Наукове періодичне видання не входить до переліку фахових видань України. Наукове періодичне видання є мультидисциплінарним науковим виданням. У виданні розміщуються наукові публікації за повним переліком галузей знань. Автори несуть відповідальність за зміст (авторство та самостійність досліджень), точність та достовірність викладеного матеріалу. Редакція може не поділяти точку зору авторів. Наукові публікації оприлюднюються в рамках проведення науково-практичної конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку суспільства». Розміщення публікації автора у науковому періодичному виданні є підтвердженням участі автора у конференції. За результатами проведення конференції та оприлюднення рукописів, автори отримують електронний сертифікат (30 годин – 1 ECTS credits). Сертифікати оприлюднюються на сайті видавця (згідно Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800).

Редакційна колегія:

Кучин Сергій Павлович, головний редактор, доктор економічних наук, професор, академік Національної академії наук вищої освіти України
Акіншина Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент
Березовська-Чміль Олена Борисівна, кандидат політичних наук, доцент
Внукова Ольга Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент
Гетьман Ірина Анатоліївна, кандидат технічних наук, доцент
Гришко Світлана Вікторівна, кандидат географічних наук, доцент
Доброєр Наталія Вікторівна, кандидат культурології, доцент
Дубовик Наталія Анатоліївна, кандидат політичних наук, доцент
Ерошенко Олена Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент
Калініна Ольга Сергіївна, кандидат культурології
Карпинський Борис Андрійович, доктор економічних наук, професор
Кислюк Любов Вікторівна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент
Кожедуб Олена Василівна, кандидат соціологічних наук, доцент
Коробчук Людмила Іванівна, кандидат педагогічних наук, доцент
Кучин Павло Захарович, заслужений артист України
Кучина Тетяна Ігорівна, відповідальний секретар, магістр з маркетингу
Мкртчян Оксана Альбертівна, доктор педагогічних наук, професор
Пашкова Надія Ігорівна, кандидат філологічних наук, доцент
Підлісна Ольга Вікторівна, кандидат мистецтвознавства, доцент
П'ятакова Галина Павлівна, доктор педагогічних наук, професор
Рассомахіна Ольга Андріївна, кандидат юридичних наук, доцент
Сафонова Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент
Стефанишин Олена Василівна, кандидат історичних наук, доцент
Сторож Олена Василівна, кандидат психологічних наук, доцент
Тарасюк Лариса Сергіївна, доктор філософських наук, професор
Федоренко Микола Олександрович, кандидат філософських наук, доцент
Харченко Артем Вікторович, кандидат історичних наук, доцент
Хожило Ірина Іванівна, доктор наук з державного управління, кандидат медичних наук
Ціватий Вячеслав Григорович, кандидат історичних наук, доцент, заслужений працівник освіти України
Шевчук Інна Володимирівна, доктор наук з державного управління, професор
Шептуха Олена Михайлівна, кандидат економічних наук, доцент
Штулер Ірина Юріївна, доктор економічних наук, професор

Соціально-гуманітарний вісник: зб. наук. пр. – Вип. 60. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2025. – 39 с.

УДК 001 • С69 • ISSN 2709-1287 • DOI: 10.61718/sgv

Опубліковано на основі ліцензії Creative Commons Attribution License

© СГ НТМ «Новий курс», 2025

© Автори, 2025

ЗМІСТ

	Стор.
Освіта, культура та мистецтво, гуманітарні та соціальні науки, журналістика та інформація	...
<i>Кузнєцова Тетяна Володимирівна</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ТА САМОРОЗВИТКУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	5
<i>Боганець Алла Ігнатівна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕЖИВАННЯ ВТРАТИ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЯ ДЕПРЕСИВНИХ СТАНІВ У ВДІВ ЗАГИБЛИХ ВІЙСЬКОВИХ У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	9
<i>Храмова-Баранова Олена Леонідівна, Іщенко Юрій Петрович, Хутка Тетяна Степанівна</i> ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ТА ЗАСОБИ ХУДОЖНЬОГО ОФОРМЛЕННЯ ФЕШН-ВИДАННЯ	14
<i>Рагуліна Наталія Сергіївна</i> ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ДО ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ПЕРІОДУ СЕРЕДНЬОЇ ДОРОСЛОСТІ	15
<i>Мітенко Ольга Василівна</i> ЩОДО ПЕРЕКЛАДУ ФРАНЦУЗЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ	17
<i>Мельник Микола Іванович</i> НАСЛІДКИ ВТРАТИ БЛИЗЬКОЇ ЛЮДИНИ ДЛЯ ПСИХОЕМОЦІЙНОГО СТАНУ ДИТИНИ В РЕАЛІЯХ СЬОГОДЕННЯ	18
<i>Перхун Леся Василівна, Чернянська Вероніка Олександрівна</i> ВИКОРИСТАННЯ АРТ-ТЕХНОЛОГІЙ У ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	20
<i>Петряніна Катерина Григорівна, Наталія Вікторівна Фролова</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ САМОТНОСТІ У ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСОБ	21
<i>Паюк Владислав Леонідович</i> ФОЛЬКЛОР ЯК ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ ПРО ПОЛІТИЧНУ ТА ФІЛОСОФСЬКУ ДІЙСНІСТЬ	22
Бізнес, адміністрування та право, безпека та оборона, транспорт та послуги	...
<i>Лемберг Анна Геннадіївна</i> ПОЛІФОНІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ: КРОС-СЕКТОРАЛЬНЕ БАЧЕННЯ БРЕНДУ УКРАЇНИ У ВОЄННИЙ ЧАС	24
<i>Касяненко Вікторія Юріївна, Тюрменко Ірина Іванівна</i> НАУКОВО-ПРИКЛАДНИЙ КОНСАЛТИНГ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ: РОЛЬ ДОКУМЕНТУВАННЯ	25
<i>Котик Любов</i> ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ВЛАСНІ НАДХОДЖЕННЯ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ У ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ 2025 Р.	26
<i>Беліх Ігор Володимирович</i> АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ДОСВІДУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНО- ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ	31
<i>Палько Віктор Іванович</i> МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА КАНАДИ ЩОДО ГУМАНІТАРНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ: ЗАКОНОДАВЧИЙ АНАЛІЗ	34
<i>Касяненко Вікторія Юріївна, Тюрменко Ірина Іванівна</i> ДОКУМЕНТУВАННЯ НАУКОВИХ ПОСЛУГ ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	37

УДК 342.7(71):341.43

Палько Віктор Іванович

Кандидат юридичних наук, доцент

ORCID: 0000-0003-0478-8993

Національний університет «Одеська морська академія»

МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА КАНАДИ ЩОДО ГУМАНІТАРНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ: ЗАКОНОДАВЧИЙ АНАЛІЗ

У статті проведено комплексний законодавчий та програмний аналіз міграційної політики Канади щодо надання гуманітарного захисту громадянам України в період від повномасштабного вторгнення Росії (22 лютого 2022) до сьогодні. Досліджено правову базу Канади, основні міграційні програми та тимчасові заходи (зокрема, Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel – CUAET), а також механізми отримання статусу через гуманітарні й компасіональні (Humanitarian and Compassionate, H&C) підстави. У фокусі – аналіз законів, постанов, директив, статистики за 2022–2025 роки та практики їх застосування. Окрім того, простежено динаміку прийому громадян України до Канади, оцінено кількість осіб, які отримали відповідні статуси, та проаналізовано тенденції схвалення чи відмов у H&C-заявках. Визначено ключові проблеми правозастосування, інституційні виклики та прогалини в нормативному регулюванні, зокрема у взаємодії федерального та провінційних рівнів. На підставі аналізу джерел і практики сформульовано висновки стосовно правового захисту громадян України. Ключові слова: міграційна політика, імміграційні програми, гуманітарний захист, Канада, громадяни України, CUAET, законодавство, тимчасовий статус, імміграція.

Постановка проблеми. Після вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 року мільйони українців були змушені залишити свої домівки, шукаючи безпечного притулку в європейських країнах та поза їх межами. У відповідь на цей гуманітарний виклик уряд Канади запровадив спеціальні міграційні заходи задля надання термінового захисту, однак питання правового статусу, тривалості перебування, шляхів легалізації та перетворення тимчасового захисту на постійний залишаються проблемними. Існує суперечність між швидкістю мобілізації політичної волі та обмеженнями імміграційної системи. Виникають проблеми щодо законодавчого регулювання масових переміщень до Канади. У зв'язку з цим, необхідно забезпечити баланс між гуманітарною відповідальністю та адміністративною спроможністю.

Ці питання набули гострого значення в контексті тривалої агресії РФ проти України, коли багато у громадян України прагнуть не лише тимчасового притулку, але й стабільної інтеграції. За таких умов важливо провести глибокий законодавчий аналіз, виявити прогалини й запропонувати вдосконалення, щоб міграційна політика Канади відповідала міжнародним стандартам захисту та національним інтересам.

Метою статті: провести глибокий законодавчий аналіз міграційної політики Канади щодо гуманітарного захисту громадян України в період від 22 лютого 2022 до тепер, виявити сильні й слабкі сторони, а також сформулювати рекомендації щодо її вдосконалення; окреслити рамки законодавчої бази Канади, що регулює імміграцію та гуманітарний захист (зокрема, Immigration and Refugee Protection Act, відповідні регламенти, постанови та спеціальні програми); проаналізувати ключові тимчасові міграційні заходи для українців (особливо CUAET) – їхні правові засади, механізми, обмеження та удосконалення; порівняти міграційні програми, використані Канадою для українців, з міжнародними стандартами гуманітарного захисту.

Наукова новизна дослідження. Поєднання законодавчого аналізу з програмним і статистичним підходом до теми гуманітарного захисту українців у Канаді, що дозволяє деталізовано зіставити положення законів та їх фактичне втілення; узагальнення нових даних за період 2022-2025 років (особливо щодо H&C-заявок) і виявлення трендів до різких змін у практиці розгляду таких заяв; виділення специфічних викликів адаптації тимчасових міграційних програм у довгострокову політику – зокрема, проблем легалізації, інтеграції, перетворення тимчасового статусу на постійний.

Виклад основного матеріалу дослідження. Канада традиційно позиціонує себе як країна, що дотримується високих стандартів гуманітарного захисту та прав людини. Починаючи з 24 лютого 2022 року, коли Російська Федерація розпочала широкомасштабне вторгнення в Україну, уряд Канади вжив низку невідкладних заходів для підтримки українських громадян, які опинилися в кризовій ситуації. Міграційна політика Канади щодо українців набула особливого значення, віддзеркалюючи гнучкість, гуманітарний підхід та відповідальність міжнародного співтовариства. Аналіз законодавчих актів та програм свідчить про

комплексний підхід Канади, спрямований на забезпечення гуманітарного захисту, економічної інтеграції та соціальної адаптації громадян України.

Гуманітарний підхід уряду Канади ґрунтується на принципах швидкості, доступності та гнучкості механізмів захисту, що відповідає зобов'язанням країни відповідно до міжнародного права, зокрема Конвенції ООН про статус біженців 1951 року та протоколів до неї.

Гуманітарний захист – це форма міжнародного або національного правового захисту, яка надається особам, що не відповідають критеріям для отримання статусу біженця, але які не можуть бути повернені до своєї країни походження через серйозні загрози для життя, здоров'я, безпеки або людської гідності. Отже гуманітарний захист – це альтернативний вид захисту, який надається: 1) гуманних міркувань; 2) у випадках війни, збройного конфлікту, масових порушень прав людини, катастроф, нестабільності тощо; 3) коли повернення особи в країну походження могло б призвести до неприпустимих страждань або порушення прав людини.

Основними рисами гуманітарного захисту є:

1. Рішення про надання гуманітарного захисту приймається приймається Міністерством імміграції, біженців і громадянства Канади (IRCC) [1].

2. Гуманітарний захист надається тим, хто не підпадає під Конвенцію про статус біженців, але потребує захисту [2].

3. Залежно від країни, може бути тимчасовим статусом або мати можливість перетворення на постійний статус.

Канада може надати гуманітарний і співчутливий захист (Humanitarian and Compassionate grounds – H&C) особам, що мають тісні зв'язки з Канадою або опинилися в уразливій ситуації.

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють міграційні процеси та гуманітарний захист, є:

1. Закон про імміграцію та захист біженців (IRPA)2001, (Immigration and Refugee Protection Act (IRPA) (2001) – основний закон, що встановлює правові підстави для прийому біженців, тимчасових резидентів, а також визначає процедури захисту осіб, які потребують гуманітарного захисту [3].

2. **Закон про Департамент громадянства та імміграції (SC 1994, с. 31) [4].** Юрисдикція щодо імміграції розподілена між федеральним урядом та урядами провінцій і територій відповідно до розділу 95 Конституційного закону 1867 року [5].

3. Правила імміграції та захисту біженців (SOR/2002-227) (Immigration and Refugee Protection Regulations, IRPR) [6] – це нормативний акт Канади, який деталізує положення Закону про імміграцію та захист біженців (Immigration and Refugee Protection Act, IRPA), встановлюючи конкретні правила та процедури для імміграції, надання притулку та захисту біженців у Канаді, а також процедури для осіб, які потребують міжнародного захисту. Ці правила охоплюють широке коло питань, включаючи вимоги до заяв, критерії відбору, порядок розгляду заяв, права та обов'язки заявників та імміграційних офіцерів. Отже, Правила імміграції та захисту біженців є ключовим нормативним документом, що визначає функціонування канадської імміграційної системи.

Імміграційна політика Канади ґрунтується на положеннях Immigration and Refugee Protection Act (IRPA, S.C. 2001) – закону про імміграцію та захист біженців, прийнятого у 2002 році, який є головним законодавчим актом у сфері імміграції, притулку та надання захисту. Закон визначає категорії іноземців, які мають право на тимчасове чи постійне перебування в Канаді, а також процедури, пов'язані з видачою віз, дозволів на роботу, статусу біженця та депортації.

Згідно з §11 Закону про імміграцію та захист біженців(IRPA), дозвіл на в'їзд до Канади надається особам, які відповідають умовам, установленим законом та нормативними актами, що видаються Immigration, Refugees and Citizenship Canada (IRCC). До таких умов належать мета приїзду, відсутність підстав для заборони на в'їзд (inadmissibility), наявність фінансових ресурсів тощо.

Закон також містить норми про гуманітарний та тимчасовий захист. Проте до 2022 року не існувало специфічних механізмів, орієнтованих на кризові ситуації, як-от збройний конфлікт в Україні. Відтак, Спеціальна програма Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel (CUAET), що має статус тимчасової міграційної програми, дозволяючи українцям в'їзд до Канади на спрощених умовах [7].

Дозвіл на екстрені поїздки між Канадою та Україною (CUAET), стала унікальним прецедентом тимчасового розширення чинної імміграційної політики.

Аналіз міграційних програм Канади для громадян України, які були надані громадянам України(2022-2025):

1. Програма для біженців (In-Canada Refugee Protection Program), призначена для надання захисту особам, які вже перебувають на території Канади та мають обґрунтований страх перед переслідуванням, тортурами чи жорстоким покаранням у своїй країні. Заяви можуть подаватися в порту в'їзду (аеропорті,

морському порту) або в офісах Прикордонної служби Канади (CBSA) та Департаменту імміграції, біженців та громадянства Канади (IRCC).

2. Програма возз'єднання сім'ї для отримання постійного місця проживання для громадян України, які проживають у Канаді, відкрився у жовтні 2023 року, а заявки приймалися до 22 жовтня 2024 року. Щоб претендувати на цю можливість, громадяни України повинні були проживати в Канаді з дійсним статусом тимчасового резидента та бути найближчим або далеким членом сім'ї громадянина Канади або постійного резидента Канади.

Українці, які бажають іммігрувати до Канади на постійне місце проживання, також можуть подати заявку на постійне місце проживання через різні імміграційні програми та потоки, включаючи економічні шляхи та через сімейне спонсорство [8].

3. Інші гуманітарні програми. Канадський уряд співпрацює з неурядовими організаціями для надання додаткової допомоги, включаючи психологічну підтримку, мовні курси та соціальні послуги.

4. Програма на поїздки між Канадою та Україною в надзвичайних ситуаціях (CUAET) (Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel (CUAET)) була запроваджена 17 березня 2022 року Міністерством імміграції, біженців та громадянства Канади (IRCC) у рамках реагування Канади на повномасштабне вторгнення Росії в Україну. Мета цієї державної політики полягає в тому, щоб продовжити нашу відданість тисячам громадян України та їхнім родинам, які шукали тимчасового безпечного притулку в Канаді за програмою CUAET та які продовжують потребувати забезпечувати себе та свої родини, поки війна в Україні триває.

Зазначена програма відповідає вимогам розділу 25.2 Закону про імміграцію та захист біженців (Закон) та Правилам імміграції та захисту біженців. Це надзвичайна імміграційна програма гуманітарного захисту українців. Її можна охарактеризувати як безпрецедентну в історії канадської імміграційної політики. Однак CUAET не надає шляхів для прямого переходу до постійного резидентства, що створює правову невизначеність для мігрантів.

Програма пропонує українцям та членам їхніх сімей безкоштовний, тривалий тимчасовий статус і дозволяє їм працювати, навчатися та перебувати в Канаді, доки їм не стане безпечно повернутися додому [9].

CUAET не є класичною формою надання статусу біженця відповідно до §95 Закону про імміграцію та захист біженців (SC 2001) оскільки не вимагає проходження процедури притулку.

CUAET дозволяла громадянам України:

- подавати заяву на тимчасову візу до 3 років;
- автоматично подаватися на відкритий дозвіл на роботу (Open Work Permit);
- отримувати право на навчання для дітей без обмежень;
- користуватись базовими послугами охорони здоров'я та соціальної допомоги в більшості провінцій.

Крім того, громадяни України та члени їхніх сімей, що приїжджають до Канади з-за кордону:

- можуть подати заяву на безкоштовну гостьову візу та отримати дозвіл на перебування в Канаді протягом 3 років, на відміну від стандартного 6-місячного дозволеного перебування для постійних відвідувачів;

- мати можливість безкоштовно подати заяву на отримання відкритого дозволу на роботу разом із заявою на візу, що дозволить їм якомога швидше знайти роботу;

- звільняються від проходження імміграційного медичного огляду (IME) за кордоном, якщо це можливо, але можуть бути зобов'язані пройти та оплатити медичний діагностичний тест протягом 90 днів після прибуття до Канади для скринінгу на інфекційні захворювання, що підлягають звітуванню (рентген грудної клітки або відповідний альтернативний метод та аналіз крові) Українці та члени їхніх сімей, які отримали або вже мають тимчасовий статус у Канаді;

- можуть подати заяву на продовження свого статусу тимчасового резидента до 3 років;
- можуть виїжджати та повертатися до Канади будь-коли, поки їхня віза дійсна;

Уряд Канади, натомість, запропонував тимчасову правову модель перебування для українців з урахуванням гуманітарних обставин.

Такий підхід дозволив оперативно прийняти велику кількість осіб без необхідності тривалого розгляду кожної справи індивідуально.

Відповідно до щорічного звіту парламенту щодо імміграції за 2023 рік Міністерство імміграції, біженців та громадянства (IRCC) зазначило, що з моменту запуску CUAET з 17 березня 2022 року до кінця грудня 2022 року Канада отримала понад 761 000 заяв CUAET з-за кордону та понад 13 700 заяв усередині Канади. У 2022 році до Канади прибуло понад 95 500 власників CUAET [10].

Згідно з останнім оновленням від IRCC, через програму CUAET з 2022 року по 31 березня 2024 року було подано близько 1,189,320 заявок, з яких більше 962,612 були схвалені. Ці цифри відображають значну підтримку та постійну потребу в гуманітарній допомозі громадянам України.

27 лютого 2025 р Марк Міллер, Міністр імміграції, біженців та громадянства, оголосив, що українці та члени їхніх сімей, які прибули до Канади за Канадсько-українським дозволом на екстрені поїздки (CUAET) до 31 березня 2024 року, тепер матимуть час до 31 березня 2026 року, щоб подати заявку на новий відкритий дозвіл на роботу терміном до трьох років, поновити існуючий дозвіл на роботу або подати заявку на новий дозвіл на навчання за стандартною ціною. Ті, хто бажає поновити свій статус відвідувача або студента, можуть продовжувати подавати заявки на поновлення, як і раніше.

Ці тимчасові заходи дозволять українцям та членам їхніх сімей продовжувати працювати та навчатися в Канаді в цей складний час, а зрештою повернутися додому, коли це буде безпечно. Канада продовжує деякі тимчасові заходи для українців[11].

Висновки. Гуманітарний захист – це механізм, що дозволяє державам надавати захист особам, які опинились у складних обставинах, навіть якщо вони не відповідають традиційним критеріям для надання притулку або статусу біженця. Його основа – це повага до прав людини, принципи гуманності та міжнародного права.

Правовий статус українців у Канаді після 2022 року демонструє не лише потенціал гуманітарної політики, а й її межі у випадку відсутності чіткої стратегії довготривалої інтеграції. Успіх CUAET як програми термінової підтримки потребує логічного продовження – переходу до правової, соціальної та економічної стабільності.

Джерела.

1. Міністерство імміграції, біженців і громадянства Канади (IRCC). URL: <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship.html> (Дата звернення: 30.09.2025).
2. Конвенція ООН про статус біженців 1951р. URL: <https://www.unhcr.org/3b66c2aa10> (Дата звернення: 27.09.2025).
3. Immigration and Refugee Protection Act (IRPA) (2001). URL: <https://laws.justice.gc.ca/eng/acts/i-2.5/>.
4. Закон про Департамент громадянства та імміграції. Department of Citizenship and Immigration Act(SC 1994, с. 31). URL: <https://laws.justice.gc.ca/eng/acts/C-29.4/>. (Дата звернення: 27.09.2025).
5. Закон про Конституцію від 29 березня 1867 року. URL: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/const/page-1.html>. (Дата звернення: 27.09.2025).
6. Правила імміграції та захисту біженців (IRPR) SOR/2002-227. URL: <https://www.canlii.org/en/ca/laws/regu/sor-2002-227/latest/sor-2002-227.html>. (Дата звернення: 27.09.2025).
7. Дозвіл Канади та України на екстрені поїздки. Інформаційний матеріал Уряду Канади від 22.03.2022 року. URL: <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/news/2022/03/canada-ukraine-authorization-for-emergency-travel.html>. (Дата звернення: 27.09.2025).
8. Примітка до періоду запиту: Україна – Заходи CUAET до 31 березня 2024 року. Міллер Марк, Міністр імміграції, біженців та громадянства. 28 жовтня 2024 р. URL: <https://search.open.canada.ca/qnotes/record/cic%2CIRCC-2024-QP-00053>. (Дата звернення: 27.09.2025).
9. Дозвіл Канади та України на екстрені поїздки. Інформаційний матеріал Уряду Канади від 22 березня 2022 року. URL: <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/news/2022/03/canada-ukraine-authorization-for-emergency-travel.html>.
10. Щорічний звіт парламенту щодо імміграції за 2023 рік. Міністерство імміграції, біженців та громадянства (IRCC). 2023. URL: <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/corporate/publications-manuals/annual-report-parliament-immigration-2023.html>. (Дата звернення: 27.09.2025).
11. Прес-реліз 27 лютого 2025 р., Оттава. URL: <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/news/2025/02/canada-extends-some-temporary-measures-for-ukrainians.html>. (Дата звернення: 27.09.2025).

Касяненко Вікторія Юрївна

Державний університет «Київський авіаційний інститут»

Тюрменко Ірина Іванівна

Доктор історичних наук, професор

Державний університет «Київський авіаційний інститут»

ДОКУМЕНТУВАННЯ НАУКОВИХ ПОСЛУГ ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Інноваційний розвиток аграрного сектору безпосередньо залежить від ефективності наукових досліджень та впровадження їхніх результатів у практику. Водночас ключову роль у цьому процесі відіграє документування наукових послуг, яке забезпечує прозорість, достовірність і відтворюваність результатів досліджень. Саме належно оформлена наукова документація перетворює результати досліджень у прикладні рішення, що сприяють розвитку сільськогосподарських підприємств.

Аграрний бізнес має специфічні умови функціонування: він залежить від природно-кліматичних факторів, сезонності виробництва, біологічної мінливості та ринкових ризиків. У такому середовищі наукове обґрунтування виробничих рішень стає критично важливим. Документація виступає гарантією того, що результати досліджень підтверджені відповідними методами, зберігаються уніфікованими та відповідають національним та міжнародним стандартам.

Ведення наукової документації дозволяє аграрним підприємствам: 1) підтвердити безпечність і ефективність нових технологій; 2) мінімізувати ризики впровадження невипробуваних рішень; 3) забезпечити контроль за якістю проведених досліджень; 4) формувати базу знань для майбутніх інновацій.